

Lucrarea

Lucrarea

„Dumnezeu al căruia sînt și căruia îi slujesc" (Faptele Apostolilor 27.23)

Dragostea pentru Domnul Isus Hristos ne îndeamnă la lucru: nu cunosc un alt motiv. Orice lucrare adevărată trebuie să rezulte din cunoașterea Domnului Isus Hristos Însuși. În zilele noastre, marele secret al puterii este credința în prezența Duhului lui Dumnezeu.

Viața ascunsă cu Dumnezeu este unicul mijloc de a trăi în public pentru El. Orice activitate în afară, care nu este rodul vieții lăuntrice, tinde să ne facă să ne manifestăm fără Domnul Hristos și să-L înlocuim cu eul. Îmi este frică de o mare activitate fără mare legătură cu El.

Cît de mult avem nevoie în lucrare să ne sprijinim, în întregime, pe Duhul Sfînt și cît de simplu este totul cînd facem aceasta! Ceea ce ne dă putere este să ne ținem strîns alipiți de Domnul Hristos; altfel, inima se întristează sub apăsarea lucrului și sîntem în pericol de a pierde această legătură de inimă și această capacitate de a prezen-ța cu proștejime dragostea lui Dumnezeu, sufletelor.

Gîndesc că în lucrarea Domnului nu ai totdeauna această libertate a Duhului care distinge orice lucru în deplină lumină. Este nevoie să mergi uneori prin credință, fără să vezi. Cei mai buni lucrători ne-au dat această mărturie: un apostol, un sărman vas de lut, angajat în lupta dintre Domnul Isus Hristos, Mîntuitorul, și Vrajmașul sufletelor, va simți cîteodată lovitura luptei.

Să dea Dumnezeu lucrători după inima Sa, care să-L poată înfățișa sufletelor pe Domnul Isus Hristos!

Un adevărat lucrător, un „om al lui Dumnezeu", este o mare comoară, cea mai mare și cea mai de preț din lume.

Este un lucru primejdios să fii deodată chemat să ocupi un loc în lucrare. Un proverb spune: „Acceptarea omului nu este totuna cu aprobarea lui Dumnezeu", cu toate că Domnul Dumnezeu poate să ne-o dea pentru a favoriza înaintarea adevărului; dar, dacă ne mulțumim numai de rezultat, rămînem la distanță de izvor și aceasta devine o piedică datorită căreia sufletele noastre se ofilesc, în loc să fie mijlocul de a ne conduce lîngă cei asupra cărora ar trebui să ne răspîndim bogățiile Domnului Isus Hristos.

În măsura lucrării tale, caută fata Domnului și odihnește-te în El. Lucrul este o favoare care ne este acordată. Fii mai întii în pace și fericit în sentimen-tul harului, apoi să dai această pace altora. Aceasta este adevărata slujbă, în urma căreia poți să vii foarte obosit trupește, însă susținut și fericit în sufletul tău. Odihnește-te sub aripile Domnului Dumnezeu, apoi reia-ți slujba, pînă ce va veni adevărata odihnă.